

Delavska PRAVICA

GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Delavska zavest

V boju za pravico in svoj življenjski obstanek je za delavstvo predpogoj uspehov njegova delavska zavest. Dočim je potrebna za trgovca ali industrijca pretkanost in dobra mera trgovskega ali gospodarskega duha, da zna pravilno ravnati s surovinami ali blagom, da čim ceneje pride do izdelkov in jih čim dražje proda, je to vprašanje pri delavstvu vse nekaj drugega. Kajti delodajalec je sam svoj gospodar, na skupnost je navezan le toliko, kolikor mu ta skupnost služi pri lažjem in dobičkanosejšem gospodarstvu. Taka skupnost od gospodarstvenikov ne zahteva nikakih dejanskih žrtev, ki bi bile zanj občutljive. Skupnost teh ljudi je le v tem, da solidarno nastopijo pri obveznostih splošnega značaja, to je n. pr. za čim manjše davčne obveze, za znižanje socialnih dajatev, za nizko trošarino izdelkom itd. Ta skupnost jih drži že sama od sebe in ne zahteva od njih nikakega idealizma in žrtev.

Vse drugačno je vprašanje skupnosti pri delavstvu. Če pri strokovni organizaciji okušamo vsak dan, kaj vse zahteva od delavstva. Mi dobro vemo, da delodajalec končno lahko izhaja brez svoje lastne skupnosti, delavec pa ne more. Če si hoče delavec izboljšati svoj gospodarski položaj, si sam ne more prav nič pomagati, ker mu delodajalec lahko hitro reče, da tudi brez njega obratuje. Tako je navezan delavec nujno na svojo lastno skupnost, v kateri more edino kaj doseči sebi v prid. Kajti razlika je velika, če zboljšanje zahteva en sam, ki dobi lahko hitri odgovor, ali pa vse delavstvo enega obrata ali morda cele stroke skupaj. V tem primeru delodajalec ne more izjaviti, da lahko obratuje brez njih, kar dejansko ne more.

Toda premalo je, če delavstvo pozna skupnost le v vprašanju strokovnega gibanja ali pa če morda to razbija iz kakih čisto nasprotnih stališč.

Skupnost, ki jo predstavlja strokovna organizacija, je nujno vprašanje delavske skupnosti v splošnem. V času, v katerem mi dandanes živimo, je to vprašanje za nas zelo važno. Mi vemo, da se naša skupnost v JSZ že dolga leta skuša razbijati, pa ne zgolj zaradi vprašanja JSZ kot strokovne organizacije, ampak predvsem iz čisto drugonastopnega stališča. Tisti, ki so boj proti JSZ zasnovali, ga započeli in ga tudi vodili, niso imeli pred očmi samo JSZ kot firmo, ampak predvsem delavsko skupnost, ki je v tej organizaciji. Ta skupnost pomeni zanje neprestan klic k pozitivnemu reševanju delavskega ali pa če hočemo socialnega vprašanja. Če bi bilo v JSZ malo plave krvi, ki bi vodenila zdravo delavsko skupnost z vsemi zahtevami modernega socialnega vprašanja, potem bi bili ti ljudje zadovoljni in bi tudi nikdar ne prišlo do kakih novih delavskih organizacij. Ker pa je gibanje v JSZ dosledno delavsko-borbenega značaja, zato proč z njim, in namesto nje je treba dobiti drugo delavsko organizacijo, ki jim v današnjem času ne bo delala težav v delavskih vprašanjih.

Za tako delavsko skupnost, ki bo držala v vsakem primeru, pa je potrebna predvsem delavska zavest. Delavec iz naše organizacijske skupnosti mora imeti tolikšno mero delavske za-

Rezultati volitev zaupnikov z druge strani

V zadnji številki »Delavske pravice« smo priobčili rezultate volitev obratnih zaupnikov. Številčno razmerje napram lani se je znatno spremenilo. Marsikomu se je čudno zdelo, kako je mogoče, da bi slovenski Jugoras v razmeroma tako kratkem času v članstvu in tudi pri zaupnikih za toliko porasel. Skoraj isto velja tudi za Narodno strokovno zvezo.

Takih zaupnikov, kakor sta jih volila Jugoras in NSZ, bi se lahko izvolilo več tisoč. Seveda taki zaupniki v današnjem delavskem gibanju nič ne pomenijo. Vsak delavec namreč prav dobro ve, kaj in koliko more pomeniti zaupnik v delavnici, v kateri sta zaposlena dva pomočnika, od katerih je eden zaupnik, drugi pa njegov namestnik. In takih zaupnikov je letos posebno ZZZ izvolila nad tri četrtine. Mi smo vedno stali na stališču, da zaupniki, izvoljeni v obratih pod 10 delavcev, nič ne pomenijo in je boljše, da se v takih delavnicah ne volijo.

Važno je pri zaupnikih, koliko predstavljajo delavstva. Tu so pa posebno

za ZZZ številke naravnost porazne. Dokazujejo namreč, da je naša trditve, da je večina njihovih zaupnikov iz majhnih obratov, pravilna. Na podlagi statistike OUZD-a in zaposlenega delavstva v posameznih obratih, je slika v tem pogledu sledeča:

JSZ s svojimi 261 obratnimi zaupniki predstavlja 8076 delavcev-volilcev. Strokovna komisija s 534 zaupniki 22.732 delavcev volilcev (tu so šteti tudi rudarski zaupniki, kjer pa je bil dosedaj večinski sistem in bo za bodočo sliko, ako bodo pri rudarjih ponovne volitve, seveda drugačna). NSZ s svojimi 307 zaupniki predstavlja 6645 delavcev, in ZZZ s 644 zaupniki pa 7999 volilcev.

Na podlagi teh podatkov pride na enega zaupnika JSZ povprečno 35 delavcev. Strok. komisije 43 delavcev, NSZ 18 delavcev in ZZZ samo 12 delavcev. Pa še teh 12 delavcev ne predstavlja delavstva v industriji, marveč kakor smo že naglasili, iz malih obratov, v katerih sta zaposlena po dva pomočnika in en vajenec.

O pomenu obratnih zaupnikov

Zakon o zaščiti delavcev je postavil obratne zaupnike kot zakonite predstavnike delavstva in nameščenstva v obratih, katere torej delodajalec mora upoštevati. Važnosti volitev obratnih zaupnikov se je zato naše strokovno gibanje takoj zavedalo in vsepovsod gledalo, da bi bili ti zaupniki izvoljeni. Vendar se je pa izkazalo, da so možni zaupniki le tam, kjer obstoja strokovna organizacija. Kjer te ni bilo, nismo imeli zaupnikov ali pa so bili brez potrebnega vpliva.

Posledica tega je bila, da je imelo obratne zaupnike le zavedno delavstvo in nameščenstvo, ki pa je rastle po številu iz leta v leto. To posebno še potem, ko je bilo konec JNS-režima, ki ustanovi obratnih zaupnikov ni bil naklonjen. Lani so predstavljali obratni zaupniki 54.000 volilcev ali okrog 55 odstotkov delavstva in nameščenstva, ki pride v poštev pri volitvah zaupnikov, torej večino našega delavstva in nameščenstva, ki je — vzgojeno v strokovnem gibanju — čutilo potrebo, da si postavi zaupnike. Ta odstotek še pridobi na svojem pomenu, če vemo, da si okrog 20.000 oseb (služkinje, natakarsko osebje itd.) ne more postavljati zaupnikov.

Letos se je pokazalo za volitve za-

vesti, da bo kot delavec nastopal ne samo v strok. organizaciji, ampak tudi povsod drugod, kjer gre za delavske koristi. Naš član in tovariš mora vedeti, da je delavec in da kot tak tudi nastopa povsod, kamor ga delavstvo postavi. Če pride v upravo kakega delavskega zavoda, mora vedeti, da spada k naši skupnosti in da nastopa kot delavec. Če pride v občinski odbor, ali v kak drug zastop do najvišje stopnje javnega zastopstva, mora prav povsod postaviti svojega moža kot delavec.

Iz male skupnosti v naši JSZ morajo izhajati kleni značaji in neizprosni borci za delavske pravice, tako da jih bodo drugi občudovali v njihovi delavski zavesti. Taka delavska zavest, ki izhaja iz delavskega ponosa in neizprosne boja za pravico in poštenost v človeški družbi, je naša skupna bodočnost, pa tudi znanilka lepših dni delavnega slovenskega naroda.

Časi, ki prihajajo, bodo pokazali, v koliko smo mi tvorci nove dobe.

Z. S.

Važna akcija JSZ

Z ozirom na sklep širše seje načelstva JSZ od 27. avgusta je centrala poslala pretekli teden spomenico novemu ministru za socialno politiko dr. Budisavljeviću. V tej spomenici se JSZ opira na izjave, katere so podali člani vlade narodnega sporazuma, da prihaja Jugoslavija na pot res prave demokracije in poštenega dela za dobrobit vseh državljanov. V tem duhu apelira JSZ na gospoda ministra za socialno politiko naj posveti potrebno pažnjo tudi razmeram pri delavskih zavodih in da omogoči, da bodo ti zavodi prišli zopet v roke res pravim zastopnikom delavstva.

Socialni dan v Crngrobu

Pridno so se pripravljali naši škofjeloški člani na socialni dan, katerega so priredili preteklo nedeljo v Crngrobu. Toda to veselje jim je novonastali položaj v zadnjem hipu nekoliko skvaril. Vendarle se je kljub temu zbralo zelo lepo število fantov, mož in deklet pri znani božjepotni cerkvi Matere božje. Se celo iz daljne Sorice je prihitel tovariš Koder, da prisostvuje tečaju, prav tako pa tudi trije tovariši iz Medvod.

Ubrano pritrkavanje naših fantov se je slišalo daleč naokrog, ki je vabilo k sv. maši, katero je daroval g. Stanko Grims. Ta znani naš prijatelj je pred kratkim prišel z večjim številom slovenskih rudarjev iz Francije v domovino. Zato se je prav rad odzval želji naših škofjeloških tovarišev, da sodeluje pri njihovem svečanem tečaju.

Po sv. maši, ki je bila s pridigo, so se zbrali udeleženci v sosedni hiši k tečaju, ki ga je vodil namesto zadržanega predsednika Polenca tov. Potočnik. Najprej je govoril g. Grims, ki je zelo popludno razlagal delavske razmere in življenje izseljencev v Franciji. Iz njegovega govora smo dobro razumeli njegovo misel, da je domovina vendarle domovina in tujina pač tujina, ki daje svojevrsten kruh, katerega se mora zaslužiti z velikim trudom in naporom. Zato je naloga našega delavstva, da vse sile posveti svojim socialnim vprašanjem doma in tako omogoči dober kos kruha doma, da našim ljudem ne bo treba iskati kruha v tujini.

Drugi je govoril tov. Srečko Žumer, ki je svoj govor posvetil Jugoslovanski strokovni zvezi in njeni važnosti za delavstvo. Nazorno nam je naslikal Žumer potrebo strokovne organizacije za vse delavstvo in veliko nalogo Jugoslovanske strokovne zveze v važnem socialnem vprašanju.

Po predavanju so nekateri udeleženci odšli zaradi kakih nujnih opravkov domov, veliko število jih je pa ostalo in šele po popoldanski službi božji, katero je opravil škofjeloški kaplan g. Vovk, odhajali veseli in zadovoljni domov.

Ta prireditve naj rodi mnogo sadov za JSZ s tem, da bo napravila velik korak naprej v našem razvoju.

Javornik

Strokovna skupina kovinarjev, Javornik, ima v nedeljo, dne 10. sept. ob 11 dopoldne na Koroški Beli članski sestanek z zelo važnim dnevnim redom zaradi razprav pri KID.

Podpore zavarovancem in njihovim svojcem ob času orožnih vaj

V času, ko odhaja naše delavstvo na orožne vaje, se nam zdi potrebno na kratko razložiti, kako je zavarovanjem in podporami v času orožnih vaj.

Zakon o zavarovanju delavcev določa v § 50., da prestane članstvo, če mora zavarovanec nastopiti odslužitev vojaškega roka ali če vstopi v vojsko med vojno. V tem primeru mora torej delodajalec odjaviti svojega uslužbenca iz zavarovanja, slednji pa nima z dnem nastopa vojaške službe nikakih pravic do podpor po zakonu o zavarovanju delavcev niti zase niti za svoje.

Nasprotno temu pa pravi zakon na istem mestu, da zavarovančev članstvo ne prestane, če je zavarovanec pozvan na orožne vaje. Delodajalec ga ni treba odjaviti iz zavarovanja. Kajti za časa orožnih vaj zavarovanec ni dolžan plačevati prispevkov za svoje zavarovanje. Razumljivo, da nima take dolžnosti niti delodajalec. Pred uradom, oziroma njegovim zdravnikom se dokazuje članstvo s potrdilom delodajalca. Če pa delodajalec odjavi uslužbenca iz zavarovanja, se mora dokazati obstoječe članstvo tudi s potrdilom vojaške oblasti ali občine, da je bil zavarovanec pozvan na orožne vaje.

Dokazovanje članstva prihaja v poštev v času trajanja orožnih vaj seveda samo za članove svojce. Postava namreč odreja, da zavarovanec sam ob času orožnih vaj nima pravice do podpore — kar je tudi zdravljenje pri uradnem zdravniku — tako da njegovo članske pravice v tem času počivajo. Ima pa pravico zahtevati podpore za svoje. Seveda lahko zahtevajo podpore tudi oboleli svojci sami, oziroma bodo to tudi morali zahtevati.

Svojci zavarovanca (žena, zakonski, nezakonski ali posvojeni otroci, starši, stari starši, vnuki in bratje ter sestre) imajo iste pravice do podpor na račun zavarovanja svojega vzdrževalca, ki je bil z dela poklican na orožne vaje kot jih imajo, dokler član dela in pod enakimi pogoji. Podpore so: brezplačno zdravljenje, zdravila, potrebne pomožne priprave za zdravljenje za 20 tednov), toda samo dokler ima tudi zavarovanec pravico do podpore oziroma v tem primeru do konca orožnih vaj, če zavarovanec po njihovem preteku ne nastopi ponovno dela ali zavarovanja prostovoljno ne nadaljuje, če ne dobi dela. Za pridobitev podpore se mora pa svojec javiti pri uradnem zdravniku s potrdilom zadnjega delodajalca o zaposlitvi vzdrževalca, s potrdilom vojaške oblasti ali občine o nastopu orožnih vaj ter s potrdilom občine, da je svojec pretežno odvisen od zavarovanca. Če svojec zadnjega potrdila občine ne bi mogel predložiti, ker je odpadlo skupno gospodarstvo, to je, ker ima svojec lastne dohodke, izviraajoče iz svojega zaslужka, vsekakor tudi nima pravice do navedenih podpor na račun zavarovanja, ker je premoženjska odvisnost svojca od zavarovanca bistveno pogoj za priznanje podpor svojcem. Do poročniških dajatev seveda niso upravičeni vsi navedeni svojci, temveč le zakonske in nezakonske žene, kakor odreja novela o poročniških dajatah k ZZZ.

Končno odreja postava, da dobi zavarovanec po preteku orožnih vaj iznova pravico do podpore tudi za ono bolezen, ki jo je dobil na orožnih vajah. Obenem ožive pravice do podpor tudi svojcem.

Glede zavarovanja zavarovancev, poklicanih na odslužitev vojnega roka, naj dodamo, da je sklenilo letos ravnateljstvo SUZOR-a, da se čas odslužitve vojnega roka ne jemlje v poštev, kar pomeni, da se jim njihovo članstvo, ki ga dobe po odslužitvi vojnega roka, prišteje neposredno prejšnjemu članstvu.

Vojaška služba pa ni važna samo za bolniško zavarovanje, temveč tudi za starostno. §68. ZZZ določa, da se štejejo v tedne prispevkov, ki se vpoštevajo pri določanju starostnih ali onemoglostnih rent, tudi tedni, v katerih je zavarovanec opravljati vojaško službo in to kakršno koli (v vojni, na orožnih vajah ali na rednem vojaškem roku). Tu bi se mogla vzeti v poštev samo poklicna vojaška služba (časniška ali podčasniška). Čas vojaške službe pa se računa samo, če je plačal zavarovanec do njenega nastopa 50 tedenskih prispevkov, in sicer z onim mezdnim razredom, v katerem

Pismo naših tovarišev iz Francije

(Dalje in konec.)

Za vsako ceno je bilo treba, da v totalitarnih zahtevah ne uspe revolucionarni sindikalizem, katerega pripadniki so često uganjali nasilstva nad našimi tovariši.

Grožnje, nagajanja, udarci, nič ni pomagalo, krščanski sindikalisti so se zoperstavili vsakemu pritisku, ki so ga izvajali nanje, da bi jih prisilili opustiti svoje gibanje, in danes je boj dobljen. Sindikalna svoboda je rešena in avtoriteta krščanskega sindikalizma je v Franciji vsak dan večja.

Neuspeh splošne stavke, ki jo je pričela 30. novembra 1938 Generalna zveza dela (C. G. T.) je prikazal moč našega gibanja. Sedaj revolucionarni sindikalizem pozna resne težkoče, kajti izgubil je več kakor 50 svojih pripadnikov, medtem ko število naših neprestano raste.

To je, dragi jugoslovanski tovariši, na kratko opisano stanje krščanskega sindikalizma v Franciji.

Res smo prebili težke ure, toda vedno smo upali v bodočnost našega gibanja. Danes je ta vera potrjena z dejstvi. Res ostane še mnogo dela, da utrdimo med delodajalci in delavskim stanom neko sodelovanje, ki bi izključevalo medsebojno sumnjo (nezaupanje), vendar se zato ne bomo odrekli njegovemu uresničenju.

Po socialnem gibanju teh zadnjih let skušajo francoski delodajalci s pomočjo raznih mednarodnih tež-

koč zmanjšati ugodnosti, ki so si jih pridobili delavci. Zato se moramo v tem primeru prizadevati, da z vsemi legalnimi sredstvi branimo interese delavcev zoper poizkuse socialne regresije kaklega francoskega patronata.

V tem trenutku preživljate, dragi jugoslovanski tovariši mučno dobo. Evropa že dolge mesece živi pod strašno grožnjo orožja, ki ga z velikim hrupom kujejo totalitarne države.

Francija, ki je šla do dopustljive meje, da bi se izognila oboroženemu spopadu, je budna in ne bo pustila uničiti svoje duhovne dediščine. Kako torej dvomiti v to, ko je veliki glas kardinala Verdiera zatrdil, da se Cerkev slabo prilagodi diktatorskemu režimu in preciziral na konferenci, kateri je prisostvovalo več ministrov, takole: »Cerkev, velike demokracije, Francija in njen imperij so danes v svetu branileci krščanskega reda«. In dodal je še: »Francosko dušo že od Klodvika sem neprestano poživljal delovanje Cerkev, zato je francoska civilizacija bistveno krščanska«. Ob tej tako avtorizirani besedi Vas, dragi tovariši, ostavljamo, zagotavljajoč vam svojo najbolj bratska čustva.

Josef Botton,

tajnik francoske strok. zveze krščanskih kovinarjev.

Tabor JSZ v Gornji Radgoni 20. VIII. 1939

Nesocialne razmere v ljutomerski opekarni

Delavstvo pri opekarni Žitek Franc v Ljutomeru, je že dalj časa organizirano v JSZ. Ker se je delavstvo odločilo, da potom strokovne organizacije ureja svoje delovne in plačilne razmere, je delavstvo izpostavljeno vsem mogočim nesocialnim šikanam od strani imenovanega podjetja. Namen podjetja je, da na vsak način hoče razbiti strokovno organizacijo. Nikakor se ne more živjeti v današnje razmere, potom katerih tudi delavec zahteva svojo pravico. V juniju je s 14-dnevno odpovedjo hotelo opustiti vse delavstvo, z namenom, da

je bil zavarovan, preden je nastopil vojaško službo. Za starostno zavarovanje plačuje država vse prispevke za čas vojaške službe. Vsak zavarovanec mora skrbno hraniti potrdilo o dobi svojega vojaškega službovanja! Krajše je poglavje, ki se nanaša na vojaško službovanje, v obrtnem zakonu. To pravi v § 221.:

»Če je uslužbenec oviran opravljati službo zaradi odslužitve vojaških, to je orožnih vaj, ne preneha njegov službeni odnošaj in mu ostane, pravica do njegovih denarnih dohodkov za dobo štirih tednov. Ta pa le, če je trajal njegov službeni odnošaj neprestano najmanj eno leto dai in če za ta čas ne prejema od države ustrežajoče odškodnine. Ta pravica pa ne ve-

bo delavstvo zapustilo organizacijo. V ta namen se je na sreskem načelstvu v Ljutomeru vršila uradna poravnalna obravnava, koder je podjetje pristalo na ponovno zaposlitev vsega delavstva. V mesecu juliju je delavstvo v obrambo svojih zakonitih pravic izvedlo tudi volitve delavskih zaupnikov.

Vendar podjetje po poravnalni obravnavi še ni prenehalo s svojimi metodami. Delavstvo je vsakih 14 dni dobivalo odpovedi. Čisto gotovo je delavstvo zaradi tega razburjeno, ker ne ve ne ure ne dneva, koliko časa

lja zanj, če je poklican, da odsluži vojaški rok v stalnem kadru.

Te ugodnosti po obrtnem zakonu pa ne more biti deležni seveda le manjše število delavcev, ker niso ravno pogosti delavci, pri katerih »traja delovno razmerje nepretrgoma po leto dni«. Če ni mogoče misliti na popravo tega določila v korist delojemalcem, pa bi bilo vsekakor potrebno, da bi določila država svojcem onih, ki služijo vojsko, primerno podporo, kar bi bilo tudi v korist države same, ki ji ne more biti vseeno, kako žive mnogo številne delavske družine. Saj zavzema v Sloveniji delavski stan skoro polovico njenega prebivalstva, je pa potreben upoštevanja tudi v ostalih delih države.

bo še smelo hoditi na delo, pa čeprav je med prizadetimi veliko takih, ki so nad 10 let zaposleni na opekarni. Poudariti moramo, da se to dogaja v času, ko vse opekarne delajo s polnim obratom. To je dalo povod, da je delavstvo predložilo kolektivno pogodbo, da se razmere, ki v tem podjetju obstojajo, za vselej odpravijo. Takoj po prejemu pogodbe je podjetje 22. julija ponovno odpovedalo delavstvu z izgovorom, da jih ne rabi. Ko je delavstvo prihodnji ponedeljek prišlo na delo, je podjetje vse delavce, razen 12 poslalo domov z izgovorom, da ni olja. Nadaljnji teden je delavstvo ponovno prišlo na delo. Tudi to pot je podjetje brez vsakega vzroka poslalo domov zopet 7 delavcev.

Gotovo si podjetje domišlja, da bo s takimi nezakonitimi ukrepi zlo-milo strokovno organizacijo. Delavstvo je potom svoje strokovne organizacije ponovno zaposlilo sresko načelstvo v Ljutomeru za uradno poravnalno obravnavo, ki se je vršila v petek 25. avgusta. Pred 25. avgustom je bilo ponovno na nezakonit način odpuščenih 5 delavcev, med njimi tudi starešina delavskih zaupnikov.

Pri uradni poravnalni obravnavi podjetje nikakor ni hotelo pristati na želje zaposlenega delavstva. Zaradi tega bo tudi nosilo vse posledice svoje trmoglavosti, katere naj bi bile pa take, da bi v resnici v živo zadele podjetje. Ako misli, da bo s svojimi nezakonitimi dejanji prisililo delavstvo, da bo odstopilo od svoje borbe za uveljavljenje svojih pravic, se v tem zelo moti! Ali je to po človeško, da se mora delavec — družinski oče s šestimi otroki, po več kakor 15 letih zaposlitve v opekarni, ko je vse svoje življenjske sile dal za prospeh podjetja, umakniti mlajšemu in zdravemu, ker se mu je po tolikih letih popolnoma zrahljalo zdravje.

Delavstvo vse to vidi ter bo prav zaradi tega vztrajalo pri svojih zahtevah. Za vse to nosi krivdo podjetje, ker s svojimi nezakonitimi metodami ne smatra ubogega delavca za človeka, ampak za navadnega sužnja. Niti malo se ne zaveda odgovornosti pred javnostjo za svoja krivična dejanja, s katerimi hoče delavstvo odvrniti od skupnosti. Poudarjamo, da bo delavstvo v tej borbi vztrajalo do konca, ker je pravica na njegovi strani. Tega se delavstvo dobro zaveda, zato v tej borbi ne bo popustilo.

Nameščenstvo OUZD

Zaradi uvedbe starostnega zavarovanja se je število uslužbenstva OUZD-a zelo pomnožilo. Toda položaj novih nameščenecv in nameščenk je materialno precej slabši od položaja prejšnjega nameščenstva. Pri tem seveda ne jemljemo v obzir nastavljenega nameščenstva, katerega plače so odrejene službeno pragmatiko, temveč mislimo samo na dnevničarje. Naše zavarovanje si je vedno zelo pomagalo z dnevničarji, ki pa so imeli vsi do prihoda JNS režima še zadovoljive plače, izvzemši prva dva meseca službovanja. JNS režim pa je uvedel »pomožne« dnevničarje s plačo po 800 din na mesec. Upali smo, da bo opravljen sistem pomožnih dnevničarjev z odpravo navedenega režima. Toda nameščenecv so se zmotili. Ostalo je vse pri starem. Tako ostajajo nameščenecv, ki opravljajo mnogokrat enako delo kot pragmatični nameščenecv, ne samo dnevničarji, temveč le pomožni dnevničarji in to ne samo mesece, ampak tudi leta. In ne samo to. Tem pomožnim dnevničarjem se tudi izdajajo odloki, da so vzeti v službo samo za določeno dobo, ki se jim z odloki zopet podaljšuje. Nad nameščenstvom naj torej stalno bdi strah pred odpustitvijo. Jasno je, da more biti posledica tega samo raztreseno delo, ki ni v korist uradu, med nameščenstvom pa vlada čut narejene manjvrednosti in kast. Samo v korist bo uradu, če se take razmere čimprej odpravijo.

Še nekaj: nameščenstvo OUZD-a nima sicer dolgega delovnega časa, vsaj redno ne in posebej v poletju. Toda delovni čas naj bi bil res enak za vse, ne pa, da so prisiljeni posamezniki, da zaradi neekonomične ureditve dela vršijo službo kot častne izjeme stalno in v najhujši vročini po 10 ur na dan, mesto 6 ur, kot ostali njihovi tovariši.

Ni namreč zato Bog, da ljudje v njega verujejo, ampak ker je, zato vanj verujejo in molijo vsi; ki trdovratno ne zapirajo oči — luči resnice.
— (Divini Redemptoris.)

